

la tempesta sobre d'ells mateixos, fins els seus amics, o qui amb son caracter autòcrata obliguen moltes voltes a fer actes i pendrer actituds contraries a son voler i modo de esser, vé un dia que s'en cansen d'esser esclaus i els deixen.

Aixó de voler governar amb tanta tossuderia no plau a ningú; quan el poble s'en dongui compte quina bugada en farà; els que avui ímposen la seva autòcrata voluntat caurán per no aixecarse mai mes.

Sens ha pregat la publicació de la present carta, que segons sens diu ha sigut remesa per el seu firmant Sr. Tardá, al Sr. Francisco Torras.

Sr. D. Francesc Torras Villá

Present:

Molt Sr. meu;

En un periódic local titulat «El Democrata» i en el numero corresponent al 5 del present mes, vaig llegir un article firmat per V. No vull entrar en discussió respecte del seu contingut pero tota vegada que en ell te l'atreuiment d'aludir-me amb aquestes frases: «Vinga doncs. Recordeuvos que en una epoca que el senyor Tardá era alcalde d'aquesta vila desgraciadament per la moral administrativaabusava com de costum del càrrec...» Tinc de ferli present que si V. es creu amb el dret de denigrar i rebaixar a tothom qui no s'ajupi a les seves exigencies o no acati la seva voluntat, jo no estic disposat a suportarho.

Com les paraules que s'atreveix V. publicament a dedicarme, obliguen al qui les diu, si se sent noble i cavaller, també publicament a probarles: li proposo devant de tot Granollers, que per a comprobar la meva gestió en l'Alcaldía i sapiguer també si va ferho V. millor que jo durant el temps en que l'ocupá, firmi amb mi una sollicitud demanant al Governador Civil i si es necessari al Ministre una inspecció per a que es revisi la gestió de les

Alcaldies de Granollers del 1914 al 1917 inclusius, fugint aixis de discussions en periodics que res aclareixen o en incorporacions que no son mes que efectes de galeria. Fugimne d'aixó senyor Torras, i evitem perdrer temps anant al grá, demanem directament i posem de bona fé totes nostres influencies per a lograr aquesta revisió que li proposo, i que anant bé fora tot el resultat practic que podria donar el portar l'assumpte a la Diputació. Guanyem temps. Com será que entre V. i jo no logrem aqueste revisió que espero de la seva caballerositat i noblesa acceptará i treballará.

Amb tal motiu soc de V. atent servidor.

JOSEP TARDÁ MORA.

Granollers 11 Maig 1918.

El Dr. D. Felip Font i Falp

NOTES BIOGRAFQUES

Com ja notificarem a nostres lectors morí a Sitges a la avençada edat de 84 anys el notari d'aquella població D. Felip Font i Falp, qui exercia la seva carrera en aquella vila desde l'any 1861, havent sigut nomenat en 1891 subdelegat interí del districte, nomenament que reiterá la Junta del Col·legiat de Barcelona en 1899.

El Sr. Font després de brillants estudis en la carrera de dret prengué possessió de la Notaria de Sitges el 15 de Gener de l'any 1861 la que desempanyá amb la major asiduitat fins a la seva mort renunciant als ventafjosos ascensos a que els seus mérits i antiguitat el feien acreedor.

Feia anys que era el degá dels notaris de Catalunya, havent sigut distingit en diferents ocasions per el Col·legi de Barcelona amb el nomenament de delegat d'aquell districte.

En la festa patronal de 1914 fou presentat al Excm. Sr. Arquebisbe de Tarragona, Dr. D. Antolín Lopez Pelaez, com a un dels mes renomats depositaris de la fé pública de Catalunya.

Per a que nostres lectors puguin formar judici del concepte amb que era tingut el Sr. Font per els seus vonveins, copiem lo que diu nostre confrare el *Castell de Ribas*.

«Ens ha causat fonda emoció la mort del venerable senyor Notari de Sitges, distingida personalitat de la propera vila, home de recte criteri i de bon cor, ciudadá benemérit i patrici entusiasta per l'engrandiment de sa terra estimada.

El Sr. Font nasqué el dia 18 de Abril de 1834 i morí cristianament al matí del 25 del finit mes.

Cursá tan brillantment la carrera de Dret a la Universitat de Barcelona que els seus catedráticos el nomenaren auxiliar, havent explicat un complet curs d'Economía política, precisament a l'inaugurar-se aquesta cátedra.

Sempre meresqué l'apreci i consideració de les Juntes Directives del Colegi Notarial de Barcelona, havent sigut moltes vegades nomenat Subdelegat en aquest Districte.

Feia varis anys que era el Notari més antic de Catalunya i tenia un dels primers números de l'escalafó. La seva antigüetat li donava dret a qualsevulga Notaria de més categoria, però el senyor Font, enganxat de cós i ánima a Sitges, preferí a la de la terra dels seus amors.

Realment amb el prestigi que durant 57 anys exercí de depositari de la fé pública, amb el carácter obertament patriarcal i amb el seu excels carinyo a Sitges, posat de relleu en totes épocas, el senyor Font era una institució sitgetana.

La seva predilecció per la gent de mar no tenia límits, divent-se al senyor Font la constitució de la Junta local de salvament de náufrecs i la adquisició d'un bot salvavides amb tots els seus utensilis. Havía sigut Assessor de marina i estava condecorat amb la Creu roja del Mérit Naval.

Era un dels fundadors d'*El Prado*, de quina societat fou primer President, desempenyant dit càrrec més de trenta anys seguits.

L'enterro de l'eminent patrici, tingut lloc al migdia del dia 26 de Abril próxim passat fou una imponent manifestació de dol. Una gentada immensa seguía al cotxe que portaba les despulles del honorable sitgetá, qual pas pels carrers era presenciat per centenars de conveins.